

Hodnocení vedoucího bakalářské práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	Hynek Schuster		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimédia a design/Grafický design		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2018/2019
Název práce	Dětská kniha jako zdroj zábavy a poučení		
Vedoucí práce	M. A. Lenka Baroňová		

Teoretická práce vykazuje poctivou snahu o ucelené zachycení zvoleného tématu a dobrou pravopisnou a slohovou úroveň. Jedná se o zdařilý kompilát převzatých údajů. Vlastním vkladem je oddíl 7. Srovnávací ilustrace, (kterému ovšem chybí vlastní pozornější komentář nebo vyhodnocení), a oddíl 8. Dotazník o čtenářství.

Osnova práce a struktura témat je hustá, nicméně bez oddílu 5. Veřejné knihovny bylo možné se obejít. I když se nejedná o nezajímavý text, popis historie je neúplný a do hlavního tématu nezapadá, vyjma posledních pasáží o interaktivních akcích knihoven pořádaných pro dětské čtenáře. Naopak chybí některá podstatná jména z řad českých ilustrátorských osobností, nebo je autor zmiňuje jen velmi letmo.

V textu o dějinách ilustrace zcela chybí tvorba mezi 50. a 60. léty a rokem 1989, čili postrádáme pojednání o knižní tvorbě pro několik generací dětí. Přitom se jedná o velmi plodné období kvalitní české ilustrace, které reprezentují zvučná jména jako Antonín Strnadel, Ludmila Jiřincová, Helena Zmatlíková, Kamil Lhoták, Vlasta Švejdová, Zdeněk Seydl, Mirko Hanák, Zdeněk Burian, Jiří Šalamoun, Pavel Brom, Jaroslav Šerých, Karel Franta, Vladimír Jiránek, Vladimír Tesař a o něco méně známí Daniela Havlíčková, Miloslav Troup, Stanislav Duda, Marko Čermák (Foglarovky) a další. Hodně postrádám také zmínku o současných ilustrátorech, alespoň malý průzkum nebo seznam jmen by byly pro autora jistě inspirující.

Ucelenému faktografickému výčtu mohou chybět také ilustrované české slabikáře, kterými se můžeme chlubit i za hranicemi. Autor také okrajově zmiňuje papírové hračky, pak tedy nezapomeňme na naše kvalitní dětské vystřihovánky a skládačky, např. hradů, zámků, letadel, aut apod.. Je zde zmíněn fenomén pop-up knihy pod titulkem 3.2 Leporelo. Domnívám se, že pop-up kniha není typ leporela. Leporelo je harmonikově skládaná knižní vazba, pop-up je prostorová 3D kniha.

Rozumím a respektuji, že TP je s většinou převzatým textem uchopena ryze faktograficky. V tom případě jsou potřeba fakta celistvá. Bylo možné zařadit i více obrázků, např. těch, které autora více zaujaly. Náměty doprovodných fotografií jsou nejednotné, někde je uvedena podoba ilustrátora (obr. 27 a 28), někde jeho dílo. U J. Lady je použit „vytrasovaný“ obrázek, Lada takto netvořil (obr. 16). Nestandardní je forma citací a parafrází.

Přece jen postrádám autorovy osobní pohledy a názory praktikujícího výtvarníka na kterékoliv jím zpracované téma. Za obsahově nejcennější a nejupřímnější považuji dvoustránkový závěr. Finální podobu TP jsem neměla možnost konzultovat.

Kontrola plagiátorství byla negativní – systém našel shodu 0 %.

Návrh klasifikaceB - C.....velmi dobře - dobře.....

V(e)Zlíně..... dne29. 5. 2019.....

.....
podpis vedoucího práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------